

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 630

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 iulie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
D E C R E T E	
1.003. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
1.004. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
1.005. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3
1.006. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3
1.007. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	4
1.008. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	4
1.009. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	5
1.010. — Decret privind trecerea în rezervă a unui general-maior cu două stele din Ministerul Apărării Naționale	5
1.011. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 229 din 27 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. (1) din Codul de procedură penală	6–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
576. — Hotărâre privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Agenției Naționale pentru Sport	11–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.171. — Ordin al ministrului finanțelor pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor nr. 2.060/2023 privind prospectele de emisiune a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii iulie 2023.....	15–16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.845/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Badescu Monica, judecător la Curtea de Apel Timișoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 iulie 2023.

Nr. 1.003.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.847/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Stancu Daniel-Fănel, judecător la Tribunalul Dolj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 iulie 2023.

Nr. 1.004.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.849/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Sârghiuță Florin, judecător la Judecătoria Târgu-Neamț, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 iulie 2023.
Nr. 1.005.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.707/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Andrei Camelia, judecător cu grad profesional de curte de apel la Tribunalul Covasna, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 iulie 2023.
Nr. 1.006.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 897/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Bertha Cristian-Adrian, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj, cu grad profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 iulie 2023.
Nr. 1.007.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 962/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Brăila Georgel, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Moinești, în prezent delegat în funcția de prim-procuror la această unitate de parchet, având gradul profesional corespunzător parchetului de pe lângă tribunal, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 iulie 2023.
Nr. 1.008.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 963/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Șoica-Duma Ioan Dorel, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Brad, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 iulie 2023.
Nr. 1.009.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind trecerea în rezervă a unui general-maior
cu două stele din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general-maior cu două stele Chițu *Gheorghe* Victor trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

București, 10 iulie 2023.
Nr. 1.010.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.846/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general maior magistrat Chițu Victor, președinte al Curții Militare de Apel București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 iulie 2023.

Nr. 1.011.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 229

din 27 aprilie 2023

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. (1)
din Codul de procedură penală**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Angela Georgeta Burlacu în Dosarul nr. 16.632/3/2018/a1* al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 51D/2020.

2. La apelul nominal lipsește autoarea excepției, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, întrucât critica de neconstituționalitate privește interpretarea și aplicarea legii de către judecătorul de cameră preliminară, iar, în subsidiar, ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența în materie a instanței de control constituțional, respectiv Deciziile nr. 630 din 15 octombrie 2019 și nr. 767 din 28 noiembrie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 398/CP din 12 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 16.632/3/2018/a1*, **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282**

alin. (1) din Codul de procedură penală. Excepția a fost ridicată de Angela Georgeta Burlacu într-o cauză având ca obiect procedura camerei preliminară, în care o parte dintre cererile și excepțiile invocate de autoare au vizat constatarea nulității relative a unor mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 282 alin. (1) din Codul de procedură penală prevăd, la nivel de maximă generalitate, că încălcarea oricăror dispoziții legale în afara celor stabilite la art. 281 determină nulitatea actului atunci când prin nerespectarea cerinței legale s-a adus o vătămare drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului. Apreciază că normele procesual penale menționate contravin atât dispozițiilor constituționale prevăzute de art. 1 alin. (3) și (5) și de art. 21 alin. (3), cât și principiile aflării adevărului și dreptului la un proces echitabil, expres prevăzute în art. 5 și 8 din Codul de procedură penală. Invocă art. 1 alin. (3) din Constituție pentru a susține că orice intervenție legislativă ce are o forță inferioară Legii fundamentale și care ar aduce atingere acestor drepturi este profund neconstituțională. Consideră, totodată, că noua configurare a instituției nulității relative aduce atingere dreptului suspectului/inculpatului la un proces echitabil, în componenta sa cea mai importantă — dreptul la apărare. Susține că prin introducerea în textul de lege criticat a dublei condiționări, fără nicio restricție care să prevină arbitrarul, legiuitorul a creat posibilitatea ca astfel de excepții să fie respinse exclusiv pe baza propriei aprecieri a judecătorului privind subzistența vătămării procesuale, aspect care lipsește de substanță instituția nulității relative. Autoarea solicită admiterea excepției de neconstituționalitate invocate, urmând să se constate că soluția legislativă cuprinsă în art. 282 alin. (1) din Codul de procedură penală, care nu permite constatarea nulității relative decât atunci când partea care o invocă dovedește că, prin încălcarea cerințelor legale, s-a adus o vătămare drepturilor părților ori ale subiecților procesuali, care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului, este neconstituțională.

6. **Curtea de Apel București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că regimul juridic al nulităților, sub aspectul cazurilor în care pot fi invocate și al momentului până la care pot fi invocate, reprezintă opțiunea legiuitorului, potrivit politicii sale penale. Invocă jurisprudența instanței de control constituțional, potrivit căreia impunerea, prin lege, a unor exigențe cum ar fi instituirea unor condiții procesuale, pentru valorificarea de către titular a dreptului său subiectiv, deși constituie o condiționare a accesului liber la justiție, are o solidă și indiscutabilă justificare prin prisma finalității urmărite, constând în restrângerea posibilităților de exercitare abuzivă a respectivului drept. Reține că nu orice încălcare a unei norme procedurale provoacă o vătămare care să nu poată fi reparată decât prin anularea actului, astfel încât legiuitorul a instituit regula potrivit căreia nulitatea actului făcut cu încălcarea dispozițiilor legale, care reglementează desfășurarea procesului penal, intervine numai atunci când s-a adus o vătămare ce nu poate fi înlăturată în alt mod, pentru a salva actele procedurale care, deși inițial nu au respectat formele procedurale, își pot atinge scopul, prin completarea sau refacerea lor.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 282 alin. (1) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „(1) *Încălcarea oricăror dispoziții legale în afara celor prevăzute la art. 281 determină nulitatea actului atunci când prin nerespectarea cerinței legale s-a adus o vătămare drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului.*”

11. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că normele procesual penale criticate sunt contrare atât dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind valorile supreme ale statului de drept și principiul legalității și ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, cât și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces echitabil. Din analiza criticilor formulate, rezultă că motivarea excepției de neconstituționalitate vizează și încălcarea art. 24 din Constituție, referitor la dreptul la apărare, urmând ca și aceste dispoziții din Legea fundamentală să fie reținute drept text de referință. Autoarea invocă, totodată, normele procesual penale ale art. 5 privind aflarea adevărului și ale art. 8 referitor la caracterul echitabil și termenul rezonabil al procesului penal.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 282 alin. (1) din Codul de procedură penală au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, fiind examinate motive de neconstituționalitate similare, excepția fiind respinsă, ca neîntemeiată, prin Decizia nr. 630 din 15 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.024 din 19 decembrie 2019 (paragrafele 33—46).

13. În motivarea soluției sale, analizând cele două forme ale nulității — nulitatea relativă și nulitatea absolută —, Curtea a constatat că regimul juridic al acestora, sub aspectul cazurilor în care pot fi invocate și al momentului până la care pot fi invocate, reprezintă opțiunea legiuitorului, potrivit politicii sale penale. De asemenea, Curtea, făcând referire la Decizia nr. 133 din 18 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 5 aprilie 2004, Decizia nr. 868 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 578 din 31 iulie 2008, și Decizia nr. 1.402 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 9 decembrie 2010, a reținut că nulitatea reprezintă o sancțiune procedurală extremă, care intervine numai atunci când alte remedii nu sunt posibile. Cum însă nu orice încălcare a unei norme procedurale provoacă o vătămare care să nu poată fi reparată decât prin anularea actului, legiuitorul a instituit regula potrivit căreia nulitatea actului făcut cu încălcarea dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal intervine numai atunci când s-a adus o vătămare ce nu poate fi înlăturată în alt mod. Această reglementare reflectă preocuparea legiuitorului de a salva actele procedurale care, deși inițial nu au respectat formele procedurale, își pot atinge scopul, prin completarea sau refacerea lor. Nimic nu împiedică persoana interesată ca, în ipoteza în care există o vătămare ce nu poate

fi înlăturată, să invoce și să dovedească vătămarea pretinsă. Condiționarea anulării actului de procedură care nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege de existența unei vătămări ce nu poate fi înlăturată în alt mod nu are semnificația unei sustrageri a acestuia de la aplicarea sancțiunilor legale sau a unei „derogări” de la obligativitatea respectării legii.

14. Totodată, Curtea a observat că noul Cod de procedură penală, prin dispozițiile art. 280—282, a reformat materia nulităților, reducând numărul cazurilor de nulitate absolută și suplimentând condițiile ce trebuie îndeplinite pentru a se putea invoca nulitățile relative. Modificările aduse regimului nulităților vizează, în special, următoarele aspecte: stabilirea expresă a principiului că actele ulterioare celui declarat nul, care au o legătură directă cu acesta, sunt la rândul lor lovite de nulitate, scoaterea din categoria nulităților absolute a nerespectării dispozițiilor privind sesizarea instanței, efectuarea anchetei sociale pentru minori, competența materială și după calitatea persoanei a instanței ierarhic superioare celei legal competente, precum și competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală [prin Decizia nr. 302 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017, Curtea a admis însă excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, este neconstituțională]; instituirea unor nulități absolute care pot fi invocate până la un anumit termen procesual, iar nu în orice stadiu al procesului; eliminarea posibilității judecătorului/instanței de a invoca, din oficiu, nulitățile relative (cu unele excepții) și de a le lua în considerare în orice stadiu al procesului [prin Decizia nr. 554 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.013 din 21 decembrie 2017, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 282 alin. (2) din Codul de procedură penală, care nu permite invocarea din oficiu a nulității relative, este neconstituțională].

15. Nulitățile se pot clasifica, în principal, după două criterii, și anume modul de exprimare în norma juridică, respectiv modul de aplicare și efectele pe care le pot produce. După modul de exprimare în norma juridică, nulitățile sunt exprese — care se aplică în cazul nerespectării anumitor norme procesuale individualizate de legiuitor [de exemplu, în cazul încălcării normelor prevăzute de dispozițiile art. 281 alin. (1) din Codul de procedură penală] — și virtuale — care rezultă din reglementarea generală privind respectarea legii în desfășurarea procesului penal, baza legală a nulităților virtuale constituind-o prevederile art. 2 (Legalitatea procesului penal) și ale art. 282 (Nulitățile relative) din Codul de procedură penală. După modul de aplicare și efectele pe care le produc, se deosebesc nulități absolute — care intervin în cazurile prevăzute de dispozițiile art. 281 alin. (1) din Codul de procedură penală — și nulități relative — care sunt, de regulă, cele virtuale și sunt incidente în cazul încălcării oricărui alte dispoziții legale decât cele prevăzute în art. 281 alin. (1) din Codul de procedură penală (Decizia nr. 302 din 4 mai 2017, citată anterior, paragrafele 30 și 31).

16. În cazul nulităților absolute, vătămarea procesuală este prezumată *iuris et de iure*, neexistând o condiție în sensul dovedirii existenței acesteia, pe când în cazul nulităților relative — potrivit art. 282 alin. (1) din Codul de procedură penală, criticat în cauză — vătămarea produsă prin nerespectarea legii trebuie dovedită de cel care invocă această sancțiune și, chiar dovedită fiind, se va constata incidența nulității relative numai dacă vătămarea nu poate fi înlăturată decât prin anularea actului. Spre deosebire de Codul de procedură penală din 1968, care — în dispozițiile

art. 197 alin. 1 — prevedea existența unei vătămări procesuale în general, iar nu strict existența unei vătămări aduse drepturilor părților, actuala reglementare restrânge sfera nulităților relative numai la acele încălcări care aduc atingere drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, excluzând din această sferă încălcările care aduc atingere legalității procesului fără a atrage însă, în același timp, o vătămăre a drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali (Decizia nr. 554 din 19 septembrie 2017, precitată, paragraful 20).

17. În aceste condiții, Curtea a constatat că nulitățile exprese sau „textuale” sunt acele sancțiuni procedurale expres prevăzute de lege, pe când cele implicite (virtuale) sunt „deduse” fie din scopul urmărit de o dispoziție legală, fie din formularea utilizată de legiuitor ori din spiritul legii. Semnificația nulităților exprese se reflectă în plan probatoriu, prin instituirea unei prezumții de vătămăre. Beneficiază de prezumție cel care invocă aplicarea sancțiunii nulității exprese. Nulitatea relativă însă este o nulitate virtuală, ce derivă din principiul fundamental al legalității și rezultă din încălcarea dispozițiilor legale referitoare la desfășurarea procesului penal, altele decât cele expres prevăzute de lege, care atrag nulitatea absolută. Aceasta se caracterizează prin faptul că intervine atunci când prin încălcarea dispozițiilor legale s-a produs o vătămăre drepturilor participanților la procesul penal (procuror, părți și subiecții procesuali principali), trebuie invocată într-o anumită etapă a procesului penal sau într-un anumit moment procesual, prevăzut de lege, se acoperă atunci când titularii dreptului de a o invoca nu își exercită acest drept în termenul de decădere prevăzut de lege, iar subiecții procesuali care pot invoca nulitatea relativă trebuie să aibă calitatea prevăzută de lege, precum și un interes procesual propriu în respectarea dispoziției legale pretins încălcate. Totodată, Curtea a observat că, în baza dispozițiilor art. 282 alin. (5) din Codul de procedură penală, nulitatea relativă se acoperă atunci când persoana interesată nu a invocat-o în termenul prevăzut de lege — fiind vorba fie de o acceptare tacită, fie de neobservarea încălcării care putea atrage nulitatea relativă — sau a renunțat în mod expres la invocarea acesteia. Așadar, se face distincția între noțiunea de vătămăre și cea de interes de a invoca și a obține nulitatea, aceasta din urmă reprezentând o condiție generală de exercițiu a oricărei cereri în justiție. Alături de interes, vătămărea este o cerință suplimentară pentru invocarea nulității relative.

18. Cazurile în care poate fi invocată nulitatea relativă sunt, teoretic, foarte numeroase, fiind reprezentate de toate încălcările unor dispoziții procesuale penale, altele decât cele pentru care poate fi invocată nulitatea absolută. De altfel, Curtea a reținut că nulitățile virtuale, nefiind prestabilite de lege, ci derivând din principiul fundamental al legalității, sunt atașate fiecărei norme ce reglementează desfășurarea procesului penal, așa încât o examinare exhaustivă a lor ar echivala cu analiza fiecărei dispoziții a Codului de procedură penală. Dispozițiile procesuale care prezintă mai frecvent aspecte de aplicare a nulităților relative și care joacă un rol important în desfășurarea procesului penal sunt cele referitoare la: reglementarea regulilor de bază, a principiilor sau a altor cerințe care asigură organizarea și desfășurarea procesului penal (cu excepția celor aflate sub protecția nulității absolute), competența organelor judiciare (cu excepția celor aflate sub protecția nulității absolute), sesizarea organelor judiciare, forma și conținutul actelor procedurale (cu excepția celor aflate sub protecția nulității absolute), procedura de citare și de comunicare a actelor procedurale, precum și administrarea probelor (Decizia nr. 554 din 19 septembrie 2017, precitată, paragraful 28). În ceea ce privește normele referitoare la reglementarea administrării probelor, Curtea a reținut, în considerentele Deciziei nr. 554 din 19 septembrie 2017, paragraful 29, că acestea au cea mai mare

importanță în desfășurarea laturii materiale a procesului penal, adică aceea care conduce nemijlocit la aplicarea legii penale. Procedurile legale de obținere a probelor au, în primul rând, scopul de a asigura acuratețea și neviciera acestora, astfel încât să se garanteze că realitatea obiectivă a faptelor este reflectată în probele respective.

19. Curtea a reținut, totodată, că actuala lege procesual penală introduce conceptul excluderii probelor obținute în mod nelegal. În acest sens, prin Decizia nr. 840 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 16 februarie 2016, instanța de control constituțional a observat că legea procesual penală delimitează conceptual trei noțiuni: probă, mijloc de probă și procedeu probatoriu. Curtea a constatat că o probă nu poate fi obținută nelegal decât dacă mijlocul de probă și/sau procedeu probatoriu prin care este obținută este nelegal, aceasta presupunând nelegalitatea dispunerii, autorizării sau administrării probei. Or, nelegalitatea mijlocului de probă și/sau procedeu probatoriu este sancționată de prevederile art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală, prin aplicarea regimului nulității absolute sau relative. Aceasta deoarece nulitățile, așa cum sunt ele reglementate la art. 280—282 din Codul de procedură penală, privesc doar actele procedurale și procesuale, adică mijloacele de probă și procedeele probatorii, și nicidecum probele în sine, care nu sunt decât elemente de fapt. Prin urmare, este firească aplicarea regimului nulităților, conform art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală, doar actelor prin care s-a dispus sau s-a autorizat proba și actelor prin care s-a administrat aceasta (paragraful 16). Așadar, Curtea a apreciat că art. 102 alin. (2) din Codul de procedură penală trebuie coroborat cu alin. (3) al acestui text legal, ceea ce înseamnă că probele obținute prin actele prevăzute la art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală nu pot fi folosite în procesul penal în condițiile în care aceste acte sunt lovite de nulitate absolută sau relativă. Cele două alineate nu reglementează instituții diferite, ci presupun întotdeauna aplicarea regimului nulităților în materia probațiunii, așa cum este acesta reglementat la art. 280—282 din Codul de procedură penală, iar rezultatul nulității actelor, respectiv a mijloacelor de probă și a procedeele probatorii, determină imposibilitatea folosirii probelor în proces (paragraful 17). În acest sens, Curtea a constatat că, din conținutul regulilor generale în materia probațiunii, se deduc trei categorii de acțiuni care pot vicia probele, și anume: încălcarea prescripțiilor procedurale de administrare a lor; obținerea probelor prin utilizarea unor metode ilegale; respectiv stabilirea conținutului probei în neconcordanță cu realitatea obiectivă pe care aceasta trebuie să o reflecte. Primele două categorii intră direct sau indirect sub incidența instituției nulității procesuale, în timp ce a treia scapă acestei sancțiuni procesuale, viciera putând fi îndreptată, de la caz la caz, pe cale penală (de exemplu, condamnarea martorului pentru mărturie mincinoasă, urmată de revizuirea hotărârii ce s-a întemeiat pe conținutul declarației mincinoase, în condițiile în care dispozițiile procedurale de luare a declarației martorului au fost respectate întocmai), pe cale tehnică (de exemplu, refacerea raportului de expertiză ce conține calcule tehnice/contabile sau alte determinări cu caracter științific care sunt eronate, în condițiile în care expertul a respectat toate condițiile procedurale pentru efectuarea raportului de expertiză) sau, pur și simplu, pe calea liberei aprecieri a organului judiciar (de exemplu, desființarea sentinței în apel pe motiv de pură netemeinicie nu se întemeiază pe o nulitate procesuală, ci pe autoritatea conferită de lege judecătorului de a evalua o situație și a pronunța o hotărâre potrivit propriei aprecieri).

20. De asemenea, Curtea a constatat că nulitatea actului prin care se dispune sau se autorizează o probă poate consta, spre exemplu, într-o nulitate atrasă de: nerespectarea condițiilor de

formă ale actului (lipsește mențiunea privind organul judiciar care a dispus-o, lipsește semnătura organului judiciar, lipsește dispozitivul încheierii etc.); nerespectarea normelor de competență funcțională, materială, personală (autorizarea obținerii unei probe de către judecătorul de cameră preliminară în loc de cel de drepturi și libertăți, delegarea nelegală a atribuției de dispunere a administrării probelor, dispunerea administrării de către un organ judiciar necompetent după materie sau persoană). Nulitatea actului prin care se administrează proba se referă, în principiu, la sancționarea procedurală a mijloacelor de probă și a procedeele probatorii, ca acte procedurale (procesul-verbal de percheziție și percheziția ca procedeu probatoriu, raportul de expertiză și expertiza, declarația persoanei și procedura audierii, procesul-verbal de redare a convorbirii telefonice interceptate și mandatul tehnic etc.).

21. În aceste condiții, Curtea a reținut că excluderea probelor nu este o sancțiune de sine stătătoare, ci este un efect al constatării nulității mijlocului de probă/procedeu probatoriu prin care este transpusă în dosar. Acest efect al nulității în materia probațiunii era subînțeles în concepția Codului de procedură penală din 1968, în timp ce în noul cod este reglementat în mod explicit, prevederile care reglementează nulitățile fiind de generală aplicare, fără a fi scoase de sub incidența lor actele procesuale și procedurale realizate în materia probațiunii. În consecință, pentru a se dispune excluderea unei probe — cerere formulată și de către autoarea excepției din prezenta cauză — trebuie să se constate că aceasta a fost obținută în mod nelegal; pentru a se constata că proba a fost nelegal obținută, trebuie să se constate nulitatea, de principiu relativă, a mijlocului de probă/procedeu probatoriu prin intermediul căruia proba a fost obiectivată; pentru a se constata nulitatea relativă a mijlocului de probă/procedeu probatoriu, această nulitate trebuie invocată de persoana interesată, într-un anumit interval procesual; neinvocarea sau invocarea tardivă a nulității atrage menținerea ca legal a mijlocului de probă/procedeu probatoriu; menținerea ca legal a mijlocului de probă/procedeu probatoriu face imposibilă excluderea probei.

22. În ceea ce privește vătămarea ce trebuie dovedită, în doctrină s-a apreciat că, deși legea nu precizează în ce poate consta vătămarea procesuală, aceasta se poate constitui în încălcarea drepturilor pe care le au părțile în procesul penal. De asemenea, s-a arătat că se poate defini vătămarea ca atingerea adusă principiilor fundamentale ale procesului penal din care rezultă posibilitatea de a nu se realiza scopul acestuia. Prin „vătămare” se poate înțelege orice atingere adusă justiției sau intereselor legitime ale părților. Atingerea se aduce părților din proces în cazul în care li se încalcă un drept procesual ori o garanție procesuală de natură să le asigure apărarea intereselor lor legitime în cursul procesului penal. Din analiza dispozițiilor art. 282 din Codul de procedură penală și a celor reținute de doctrină, Curtea a constatat că, în cazul nulității relative, vătămarea se referă la o încălcare a normelor ce are drept consecință o afectare a drepturilor procesuale ale persoanei îndreptățite să o invoce (Decizia nr. 302 din 4 mai 2017, precitată, paragrafele 60 și 61). În speță, fiind vorba despre încălcarea normelor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, Curtea a reținut că, „teoretic, orice încălcare de către organul de urmărire penală a normelor relative la drepturile procesuale poate determina o vătămare independent de respectarea regulilor de competență ale acestuia. În consecință, demonstrarea vătămării va putea fi realizată prin relevarea consecințelor actului organului de urmărire penală, printr-o modalitate independentă, ce nu implică, întotdeauna, analiza respectării competenței

acestui. Cu alte cuvinte, încălcarea de către organul de urmărire penală a normelor relative la drepturile procesuale poate produce o vătămare, chiar și atunci când normele de competență au fost respectate, situație în care vătămarea e mai ușor de dovedit, fiind precis determinată.” În consecință, Curtea a constatat, în Decizia nr. 302 din 4 mai 2017, precitată, că, în mod particular, doar „dovedirea unei vătămări a drepturilor unei persoane exclusiv prin nerespectarea de către organul de urmărire penală a dispozițiilor referitoare la competența după materie și după persoană se transformă într-o probă greu de realizat de către cel interesat” și, implicit, determină încălcarea dreptului fundamental la un proces echitabil, legea procesual penală anterioară reglementând sub sancțiunea nulității absolute nerespectarea normelor de competență materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, vătămarea procesuală fiind, în această situație, prezumată *iuris et de iure*. Prin urmare, Curtea a reținut că, prin eliminarea din categoria nulităților absolute a nerespectării dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, legiuitorul nu și-a îndeplinit obligația ce decurge din respectarea principiului legalității, ceea ce contravine art. 1 alin. (3) și (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție, astfel încât a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, este neconstituțională.

23. Așadar, având în vedere toate considerentele anterior menționate, Curtea a constatat că orice încălcare a normelor relative la drepturile procesuale, inclusiv în materia probațiunii, poate determina o vătămare a drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, dovedirea vătămării de către aceștia, alături de impunerea, prin lege, și a altor exigențe, cum

ar fi instituirea unor termene sau condiții procesuale, constituind o condiționare a accesului liber la justiție, justificată prin restrângerea posibilității de exercitare abuzivă a dreptului de a invoca nulitatea relativă, în vederea asigurării ordinii de drept, indispensabilă pentru valorificarea drepturilor proprii, cu respectarea atât a intereselor generale, cât și a drepturilor și a intereselor legitime ale celorlalți titulari, cărora statul este ținut, în egală măsură, să le acorde ocrotire. De altfel, Curtea reține că această condiționare a anulării actului de procedură care nu îndeplinește prescripțiile prevăzute de lege de existența unei vătămări ce nu poate fi înlăturată în alt mod nu are semnificația unei sustrageri a acestuia de la aplicarea sancțiunilor legale sau a unei derogări de la obligativitatea respectării legii, astfel încât excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. Curtea reține, în final, că invocarea prevederilor art. 5 și 8 din Codul de procedură penală nu poate fi primită, deoarece, în exercitarea controlului *a posteriori*, Curtea Constituțională examinează dispozițiile de lege criticate prin raportare la principiile și drepturile fundamentale cuprinse în normele constituționale și convenționale sau alte instrumente juridice la care România este parte, iar nu prin raportare la alte reglementări din legislația internă. Așadar, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu prevederi din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea dispozițiilor mai multor legi între ele și nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Angela Georgeta Burlacu în Dosarul nr. 16.632/3/2018/a1* al Curții de Apel București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 282 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Agenției Naționale pentru Sport

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2023 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Agenția Națională pentru Sport, denumită în continuare *Agenția*, este instituție publică, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea prim-ministrului, finanțată de la bugetul de stat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Agenția are rol de sinteză și coordonare a aplicării strategiilor și politicilor Guvernului în domeniul sportului.

Art. 2. — Agenția are sediul principal în municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sectorul 2, bun aflat în domeniul public al statului și în administrarea Agenției.

Art. 3. — (1) În îndeplinirea rolului și a obiectivelor sale generale, Agenția exercită următoarele atribuții principale:

a) asigură elaborarea strategiei de punere în aplicare a Programului de guvernare în domeniul sportului; fundamentează și propune Guvernului politici în domeniul sportului;

b) inițiază, elaborează ori, după caz, avizează proiecte de acte normative, în vederea realizării obiectivelor strategice și a politicilor în domeniul sportului;

c) asigură administrarea bunurilor proprietate publică și/sau privată a statului, în scopul desfășurării activității aferente în domeniul sportului, în condițiile legii;

d) actualizează inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public și privat al statului, pentru bunurile aflate în administrarea sa, precum și pentru bunurile aflate în administrarea instituțiilor din subordinea Agenției;

e) asigură, în numele statului român, reprezentarea pe plan intern și internațional în domeniul sportului;

f) asigură urmărirea aplicării și controlul respectării legilor și a celorlalte acte normative din domeniul sportului;

g) colaborează cu celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, cu autoritățile administrației publice locale, cu alte instituții publice și persoane juridice de drept public sau privat, române ori străine;

h) asigură aplicarea acordurilor internaționale în domeniile sale de activitate;

i) încheie tratate internaționale la nivel departamental sau inițiază demersurile necesare încheierii tratatelor la nivel de stat sau de guvern în domeniile de responsabilitate, în condițiile prevăzute de Legea nr. 590/2003 privind tratatele sau, după caz, de Legea nr. 276/2011 privind procedura prin care România devine parte la tratatele încheiate între Uniunea Europeană și statele membre, pe de o parte, și state terțe sau organizații internaționale, pe de altă parte;

j) îndeplinește obligațiile ce revin României în calitate de stat membru al Uniunii Europene în domeniile sale de competență și participă la procesul de elaborare a politicilor și documentelor europene în domeniul sportului.

(2) Agenția încheie documente de cooperare internațională care nu sunt guvernate de dreptul internațional cu autorități având competențe echivalente din statele membre ale Uniunii Europene sau din state terțe, respectiv cu organizații internaționale, în domeniul său de responsabilitate.

(3) Agenția asigură participarea, elaborează și fundamentează pozițiile României în procesul de negociere și adoptare a inițiativelor la nivel european, în domeniul său de activitate, potrivit dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 34/2017

privind organizarea și funcționarea Sistemului național de gestionare a afacerilor europene în vederea participării României la procesul decizional al instituțiilor Uniunii Europene.

(4) Agenția asigură îndeplinirea, în domeniul de competență, a obligațiilor decurgând din calitatea României de stat membru al Uniunii Europene, inclusiv în ceea ce privește transpunerea și/sau crearea cadrului juridic de aplicare directă a actelor juridice obligatorii ale Uniunii Europene, implementarea și monitorizarea aplicării acestora.

(5) Agenția îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege sau prin alte acte normative privind politicile în domeniul sportului.

Art. 4. — (1) Agenția îndeplinește următoarele atribuții specifice:

a) elaborează și susține strategia generală a organizării și dezvoltării activității sportive și reprezintă interesele statului în raport cu federațiile sportive naționale;

b) elaborează normele generale de folosire a mijloacelor materiale aflate în administrarea sa și a mijloacelor financiare pentru activitatea sportivă, finanțate de la bugetul de stat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului;

c) colaborează cu autorități ale administrației publice centrale și locale, cu instituții de cercetare și cu unități de învățământ și sanitare de specialitate prin Institutul Național de Cercetare pentru Sport, pentru organizarea și dezvoltarea educației fizice și sportului;

d) conlucrează cu Comitetul Olimpic și Sportiv Român în vederea finanțării și derulării programelor privind pregătirea și participarea sportivilor români la jocurile olimpice, precum și pentru promovarea valențelor educative ale olimpismului;

e) controlează menținerea destinației bazelor sportive din domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale;

f) supraveghează menținerea destinației bazelor și/sau a instalațiilor sportive care au aparținut domeniului public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale și care ulterior au fost dobândite ca active patrimoniale destinate activității sportive sau vândute către societăți;

g) constată și aplică sancțiuni în domeniul de competență, conform dispozițiilor art. 91 din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare;

h) autorizează afilierea federațiilor sportive naționale la federațiile sportive internaționale de profil și la alte foruri continentale sau mondiale, precum și afilierea altor organizații cu profil sportiv la forurile internaționale de specialitate;

i) supraveghează și controlează respectarea de către structurile sportive a dispozițiilor legale în vigoare și a prevederilor cuprinse în statutele și în actele de constituire a acestora;

j) organizează sau sprijină, potrivit legii, formarea, pregătirea profesională și perfecționarea specialiștilor din domeniul sportului, conlucreând în acest scop cu instituțiile și organismele de specialitate din țară și din străinătate;

k) recunoaște sau revocă, potrivit legii, existența unei structuri sportive prin înscrierea, respectiv radierea acesteia din Registrul sportiv;

l) avizează constituirea structurilor sportive, inclusiv înscrierea ca persoane juridice a cluburilor sportive profesioniste organizate ca societăți sportive pe acțiuni, respectiv retrace avizul de funcționare a acestora;

m) elaborează criteriile de acordare și atribuie distincțiile și titlurile sportive, altele decât cele stabilite prin lege;

n) sprijină organizarea și promovarea cercetării științifice și asistenței medicale în domeniul sportiv;

o) autorizează desfășurarea pe teritoriul României a campionatelor mondiale, europene și regionale și participarea reprezentativelor naționale la campionatele mondiale și europene organizate în străinătate, precum și la campionatele regionale;

p) promovează măsurile de prevenire, control și reprimare a folosirii substanțelor interzise și a metodelor neregulate destinate să mărească în mod artificial capacitatea fizică a sportivilor sau să modifice rezultatele competițiilor;

q) adoptă măsuri pentru prevenirea și combaterea violenței la manifestările sportive;

r) reprezintă interesele statului în diferite organe și organisme sportive internaționale, pe baza mandatului acordat de Secretariatul General al Guvernului, negociază și încheie acorduri, înțelegeri, protocoale și alte documente de colaborare în domeniul sportului cu organisme de specialitate din alte țări, pe baza prevederilor legale în vigoare;

s) colaborează cu celelalte organe ale administrației publice centrale și locale pentru susținerea sportului pentru toți, de performanță și pentru sportul paralimpic, asigurarea unei eficiențe sporite pe linia supravegherii și controlului, exercitării autorității disciplinare, formării și perfecționării specialiștilor din domeniul sportului, pentru corelarea finanțării activității sportive, prevenirea violenței în sport și combaterea dopajului;

ș) organizează activități sportive și evenimente în vederea promovării programelor de sport;

t) repartizează bugetul afectat activității sportive pentru activitatea proprie și cea a unităților din subordinea sa, pentru federațiile sportive naționale, în baza contractelor de finanțare a obiectivelor și programelor sportive ale acestora, și pentru premiarea performanțelor deosebite obținute la competițiile sportive internaționale oficiale, pe baza aprobării date de Secretariatul General al Guvernului;

ț) recunoaște existența și practicarea oficială a unei noi ramuri de sport pe teritoriul României.

(2) În îndeplinirea rolului și a obiectivelor sale în domeniul absorbției fondurilor europene și internaționale, Agenția are următoarele atribuții specifice:

a) asigură absorbția fondurilor europene în domeniul sportului;

b) accesează fonduri structurale și de investiții europene destinate susținerii politicilor de coeziune în domeniul sportului, cu respectarea metodologiei specifice, în calitate de gestionar, beneficiar sau partener;

c) conlucrează cu Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale, în vederea realizării obiectivelor din domeniul sportului în cadrul programului Erasmus +.

Art. 5. — (1) Agenția este condusă de un președinte, cu rang de secretar de stat, și de doi vicepreședinți cu rang de subsecretar de stat, numiți și eliberați prin decizie a prim-ministrului.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, președintele emite ordine și instrucțiuni cu caracter normativ sau individual.

Art. 6. — Președintele Agenției este ordonator secundar de credite.

Art. 7. — În exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, președintele reprezintă Agenția în raporturile cu celelalte autorități publice, cu alte persoane juridice, cu persoane fizice, precum și cu organisme și organizații din țară și din străinătate.

Art. 8. — Vicepreședinții îndeplinesc atribuțiile stabilite prin ordin al președintelui Agenției.

Art. 9. — (1) Agenția are un secretar general și un secretar general adjunct, înalți funcționari publici, numiți în condițiile legii.

(2) Secretarul general asigură stabilitatea funcționării Agenției și realizarea legăturilor funcționale dintre structurile din cadrul Agenției.

(3) Secretarul general este subordonat președintelui Agenției și îndeplinește atribuțiile prevăzute de lege, de regulamentul de organizare și funcționare și alte atribuții stabilite prin ordin al acestuia.

(4) Secretarul general adjunct îndeplinește atribuțiile stabilite prin ordin al președintelui Agenției.

Art. 10. — Președintele poate delega, prin ordin, unele dintre atribuțiile sale vicepreședinților, secretarului general, secretarului general adjunct sau, după caz, altor persoane din cadrul aparatului propriu al Agenției.

Art. 11. — (1) Structura organizatorică a Agenției este prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Personalul Agenției este compus din funcționari publici și personal contractual.

Art. 12. — (1) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al Agenției este de 161, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetelor demnitarilor.

(2) Prin ordin al președintelui se pot constitui grupuri de lucru, comisii, colective tehnice temporare.

Art. 13. — (1) Statul de funcții al aparatului propriu al Agenției se aprobă prin ordin al președintelui.

(2) Atribuțiile personalului din structurile din cadrul aparatului propriu al Agenției se stabilesc în conformitate cu structura organizatorică prevăzută în anexa nr. 1, prin ordin al președintelui Agenției.

(3) Încadrarea și salarizarea fiecărei categorii de personal se fac în condițiile legii.

Art. 14. — (1) Agenția are în subordine instituții cu personalitate juridică, astfel cum sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Conducătorii, funcționarii publici și personalul contractual ai instituțiilor subordonate Agenției sunt numiți și eliberați din funcție prin ordin al președintelui.

(3) Conducătorii instituțiilor subordonate Agenției au calitatea de ordonator terțiar de credite.

(4) Numărul maxim de posturi aprobat pentru instituțiile subordonate Agenției este de 2.409 posturi.

Art. 15. — În cadrul Agenției și al instituțiilor subordonate acesteia, prin ordin al președintelui, se pot înființa unități de management pentru implementarea proiectelor cu finanțare nerambursabilă.

Art. 16. — (1) La nivelul Agenției se pot constitui structuri consultative pe probleme de sport.

(2) Înființarea, desființarea, competențele și componența acestor comisii se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției.

Art. 17. — (1) În cadrul Agenției funcționează Comisia tehnico-economică, organism fără personalitate juridică, cu rol de avizare a documentațiilor tehnico-economice de investiții din domeniul de activitate al Agenției, care sunt finanțate integral sau parțial din fonduri publice, respectiv finanțate din surse proprii.

(2) Componența și regulamentul de funcționare ale Comisiei tehnico-economice prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al președintelui Agenției.

Art. 18. — Agenția are în dotare un parc auto al cărui consum de carburant este stabilit prin ordin al președintelui Agenției, conform dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 19. — (1) Instituțiile aflate în subordinea Agenției, în calitate de administratori ai bazelor și/sau instalațiilor sportive, pot închiria spațiile proprietate publică sau privată a statului, imobile pe care le administrează, cu respectarea prevederilor

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Veniturile rezultate din închirierea bunurilor prevăzute la alin. (1) se vor reține și gestiona potrivit legii.

Art. 20. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 25/2022 privind organizarea și

funcționarea Ministerului Sportului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 6 ianuarie 2022, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 21. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

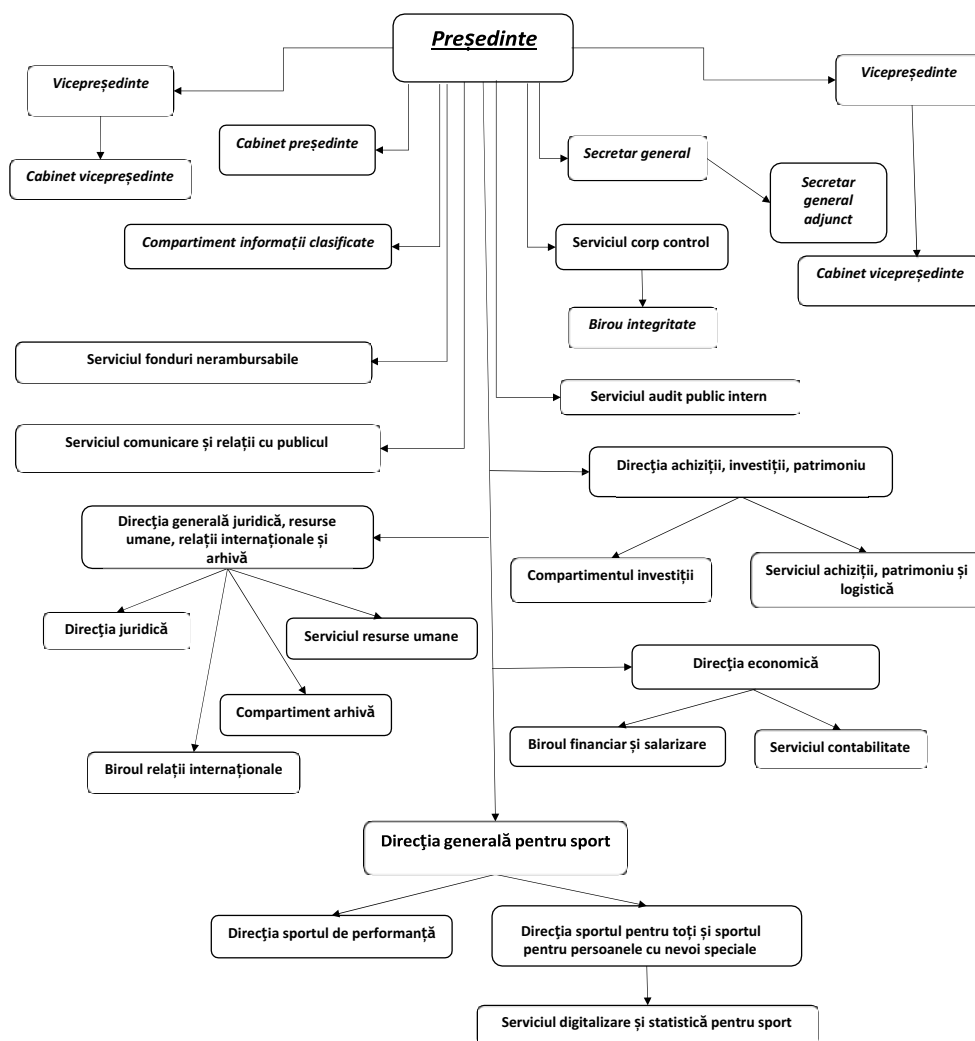
Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean
Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Alexandru-Mihai Ghigiu
p. Președintele Agenției Naționale pentru Sport,
Florina Cristache
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marius-Constantin Budăi
Ministrul afacerilor externe,
Luminița-Teodora Odobescu
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 7 iulie 2023.
Nr. 576.

ANEXA Nr. 1*)

Numărul maxim de posturi: 161,
exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetelor demnitarilor

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Agenției Naționale pentru Sport

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

INSTITUȚIILE
care funcționează în subordinea Agenției Naționale pentru Sport

Denumirea instituției	Sursa de finanțare
I. Direcțiile județene de sport, respectiv Direcția pentru Sport a Municipiului București	Cu finanțare din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat
II. Cluburi sportive	Cu finanțare din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat
1. Clubul Sportiv „Unirea” Alba Iulia 2. Clubul Sportiv Municipiul Arad 3. Clubul Sportiv Municipiul Pitești 4. Clubul Sportiv „Muscel” Câmpulung 5. Sport Club Municipal Bacău 6. Clubul Sportiv Municipal Onești 7. Clubul Sportiv „Crișul” Oradea 8. Clubul Sportiv Municipal Bistrița 9. Clubul Sportiv Botoșani 10. Clubul Sportiv Municipal Brașov 11. Clubul Sportiv Municipal Brăila 12. Clubul Sportiv Municipal Buzău 13. Clubul Sportiv Municipal Reșița 14. Clubul Sportiv Municipal Călărași 15. Clubul Sportiv Municipal Cluj-Napoca 16. Clubul Sportiv „Farul” Constanța 17. Clubul Sportiv Municipal Sfântu Gheorghe 18. Clubul Sportiv Târgoviște 19. Clubul Sportiv Municipal Craiova 20. Clubul Sportiv Municipal „Dunărea” Galați 21. Clubul Sportiv Municipal Giurgiu 22. Clubul Sportiv „Pandurii” Târgu Jiu 23. Sport Club Miercurea-Ciuc 24. Clubul Sportiv Municipal Iași 25. Clubul Sportiv Municipal Baia Mare 26. Clubul Sportiv „Mureșul” Târgu Mureș 27. Clubul Sportiv „Ceahlăul” Piatra-Neamț 28. Clubul Athletic Roman 29. Clubul Sportiv „Petrolul” Ploiești 30. Clubul Sportiv Orășenesc Sinaia 31. Clubul Sportiv Satu Mare 32. Clubul Sportiv Municipal Zalău 33. Clubul Sportiv Municipal Sibiu 34. Clubul Sportiv Municipal Suceava 35. Clubul Sporturilor Tehnico-Aplicative Suceava 36. Clubul Sportiv „Teleorman” Alexandria 37. Clubul Sportiv Municipal Timișoara 38. Clubul Sportiv Municipal „Danubiu” Tulcea 39. Clubul Sportiv „Viitorul” Vaslui 40. Clubul Sportiv „Chimia” Râmnicu Vâlcea 41. Clubul Sportiv „Unirea” Focșani 42. Clubul Sportiv „Olimpia” București 43. Clubul Sportiv Școlar „Triumf” București 44. Clubul Central de Șah București 45. Clubul Sporturilor Tehnico-Aplicative București 46. Clubul Sportiv Municipal Drobeta-Turnu Severin 47. Clubul Sporturilor de Iarnă Vatra Dornei 48. Sport Club Municipal Deva	

Denumirea instituției	Sursa de finanțare
III. Complexurile sportive naționale	Cu finanțare din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat
1. Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu” București 2. Complexul Sportiv Național „Elisabeta Lipă” Snagov 3. Complexul Sportiv Național „Nicolae Navasart” Snagov 4. Complexul Sportiv Național Poiana Brașov 5. Complexul Sportiv Național Bascov—Budeasa 6. Complexul Sportiv Național Orșova 7. Complexul Sportiv Național Piatra Arsă 8. Complexul Sportiv Național „Sala Polivalentă” București 9. Complexul Sportiv Național Izvoru Mureșului 10. Complexul Sportiv Național „Lascăr Pană” Baia Mare 11. Complexul Sportiv Național „Arcul de Triumf” București	
IV. Centrul Național de Formare și Perfecționare a Antrenorilor	Cu finanțare din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat
V. Muzeul Sportului	Cu finanțare din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat
VI. Institutul Național de Cercetare pentru Sport	Cu finanțare din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor nr. 2.060/2023 privind prospectele de emisiune a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii iulie 2023

În temeiul:

- art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2021,
- Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, al Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,
- Regulamentului-cadru privind operațiunile de piață cu titluri de stat pe piața internă, aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 318/2022, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările ulterioare, și al Convenției nr. 184.575/13/2005, încheiată între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului finanțelor nr. 2.060/2023 privind prospectele de emisiune a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii iulie 2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 30 iunie 2023, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ORDIN
privind prospectele de emisiune a certificatelor
de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat
de tip benchmark aferente lunii iulie 2023”

3. După articolul 3 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 1, cu următorul cuprins:

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat, refinanțării și rambursării anticipate a datoriei publice în luna iulie 2023 se aprobă prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark, în valoare nominală totală de 5.500 milioane lei, la care se poate adăuga suma de 600 milioane lei din alocările sesiunilor suplimentare de oferte necompetitive organizate exclusiv pentru instrumentele de tip benchmark, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.”

ANEXA Nr. 1

PROSPECT DE EMISIUNE

a certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna iulie 2023

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat, refinanțării și rambursării anticipate a datoriei publice în luna iulie 2023, Ministerul Finanțelor anunță două emisiuni de certificate de trezorerie cu discount, astfel:

Cod ISIN	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Nr. de zile	Valoarea emisiunii — lei —
ROCMWMWSS5U1	11/07/2023	12/07/2023	26/09/2023	76	1.000.000.000
ROR8OOFNUJ92	20/07/2023	24/07/2023	31/01/2024	191	500.000.000

Art. 2. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 5.000 de lei.

Art. 3. — Metoda de vânzare este licitația și va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Art. 4. — Certificatele de trezorerie cu discount pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane fizice și juridice.

Art. 5. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 6.1 la Norma Băncii Naționale a României nr. 1/2022 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României.

(3) Numărul de tranșe valorice, la rate diferite ale randamentului, nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, astfel cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5.1 la Norma Băncii Naționale a României nr. 1/2022 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii aferente fiecărei emisiuni anunțate. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al randamentului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 5.000 de lei.

Art. 6. — Prețul și randamentul se vor determina utilizând următoarele formule:

$$P = 1 - \frac{d \times r}{360}$$

$$Y = r/P,$$

în care:

P = prețul titlului cu discount, exprimat cu patru zecimale;

d = număr de zile până la scadență;

r = rata discountului, exprimată cu două zecimale;

Y = randamentul, exprimat cu două zecimale.

Art. 7. — (1) Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, în intervalul orar 10.00—12.00.

(2) Ședința de licitație începe după încheierea orarului de transmitere a ofertelor de cumpărare specificat la alin. (1).

Art. 8. — În funcție de necesitățile de finanțare și/sau de nivelul randamentului rezultat în urma licitației, Ministerul Finanțelor își rezervă dreptul ca suma împrumutată aferentă unei serii să fie majorată, micșorată sau anulată.

Art. 9. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către Comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 10. — Evenimentele de plată aferente certificatelor de trezorerie cu discount se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 11. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 12. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare."

4. Anexa se numerează și devine „Anexa nr. 2”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
György Attila,
secretar de stat

București, 7 iulie 2023.
Nr. 2.171.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

